

[Stats- og udenrigsministeren.]

mig med de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Aksel Møller. Jeg takker for den, skal vi sige, stilfærdige form, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen har valgt for sit vedkommende. Jeg er ikke enig med ham i hans betragtninger; det fremgår klart af de synspunkter, jeg anlagde i går. Jeg synes ikke, han har ret i visse af de ting, han siger. Når det ærede medlem anlægger den betragtning, at man skal se på resultaterne, må jeg svare det ærede medlem, at jeg har en fornemmelse af, at kendsgemingerne distraherer ham noget. Jeg har sagt i går, og det fastholder jeg, for det er en kendsgerning, at der kan være mange svagheder, men der er en produktionsstigning i forhold til tidligere, en produktionsstigning på 15 pct.; der er en bedre beskæftigelsesmæssig stilling end tidligere; der er bygget et større antal boliger end før, og vi har for industrieksportens vedkommende en ganske betydelig fremgang, en fremgang på mere end 1 milliard kroner. Det kan jo ikke nytte hverken det ærede medlem hr. Erik Eriksen eller det ærede medlem hr. Aksel Møller, at de simpelt hen vil bortfejle disse ting som noget uvedkommende, fordi det ikke passer ind i det propagandabillede, som de to ordførere skal stille op. Det kan ikke bortforklares, at jeg samtidig har gjort den bemærkning, som jeg i øvrigt synes er fornuftig — det synes man jo som regel om det, man selv siger — at det er for lidt, der er sket af fremskridt på de forskellige områder, at der stadig er betydelige problemer, og at jeg heller ikke skal lægge skjul på, at selve valutastillingen må give os bekymringer for den kommende tid. Det synes jeg ikke på nogen som helst måde kan bidrage til at gøre de resultater, som virkelig er opnået, ringere, end de er.

Dernæst en bemærkning til det ærede medlem hr. Erik Eriksen, som har ment, at jeg ikke kunne pege på positive resultater. Det kunne jeg, og det har jeg gentaget. Det ærede medlem mente, at jeg ikke havde sagt noget konkret for landbrugets vedkommende. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, om der er så stor mulighed for lige i øjeblikket at konkretisere alt for stærkt med hensyn til eventuelt kommende forhandlinger med det danske landbrug.

Jeg har sagt én ting konkret, og det er denne: hvis prisudviklingen og landbrugets forhold arter sig sådan, at landbruget mener fortsat at måtte opretholde ønsket om særligt fastsatte hjemmemarkedspriser, og vi, der har det politiske ansvar, i øvrigt må skønne, at der er en saglig begrundelse herfor med den udvikling, der sker, så vil mit parti være villig til at indgå i en saglig forhandling herom. Jeg har forstået det ærede medlem således, at det er han ikke særlig interesseret i. Jeg kan godt forstå, at det ærede medlem har betænkeligheder; jeg ville have betænkeligheder på samme måde, men jeg har indtryk af, at betænkelighederne er overvejende hos det ærede medlem, og derfor måtte jeg for det første pege på dette særlige forhold.

Når det ærede medlem dernæst mener, at vi ikke på andre punkter i forbindelse med henvendelsen fra landboforeningerne har noget positivt standpunkt, så svarer jeg: jo, det har vi. Vi har ved forskellige lejligheder fremsat vore synspunkter vedrørende ejendomsbeskatningen. Vi kunne tale om den aktuelle situation, som den har ligget; det skal jeg dog undgå at komme ind på, da den er kendt. Med hensyn til den amtskommunale beskatning er der som led i de skattereformlforslag, der omhandler byrdefordelingen, stillet forslag om lempelse af disse skatter, når forrentningsprocenten er lav. En sådan lempelse skal efter regeringens forslag navnlig gennemføres i forbindelse med øgede tilskud til amtskommunerne. Jeg beklager at måtte konstatere, at der ikke hidtil har været nogen positiv vilje, navnlig ikke fra partiet venstre, til at indgå i en saglig forhandling om disse ting. (*Erik Eriksen*: Det var da fantastisk!). Jeg tager vist ikke fejl; der har ikke været nogen synderlig positiv vilje i skattereformudvalget fra det ærede medlems parti til at indgå i en debat om disse ting. (*Poul Sørensen*: Foreligger der da ikke forslag?)).

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Det er muligt, at der er dukket et par hasteforslag op på dette punkt. Jeg henviser til vore forslag; det var det, det ærede